

Виле драгуља

За Јилију и Мирјам,

Моје куме џођре саље

Јосењно захвалујем

Наринџер Џами

Ејми, аметистска вила

Наслов оригинала

Daisy Meadows
AMY, THE AMETHYST FAIRY

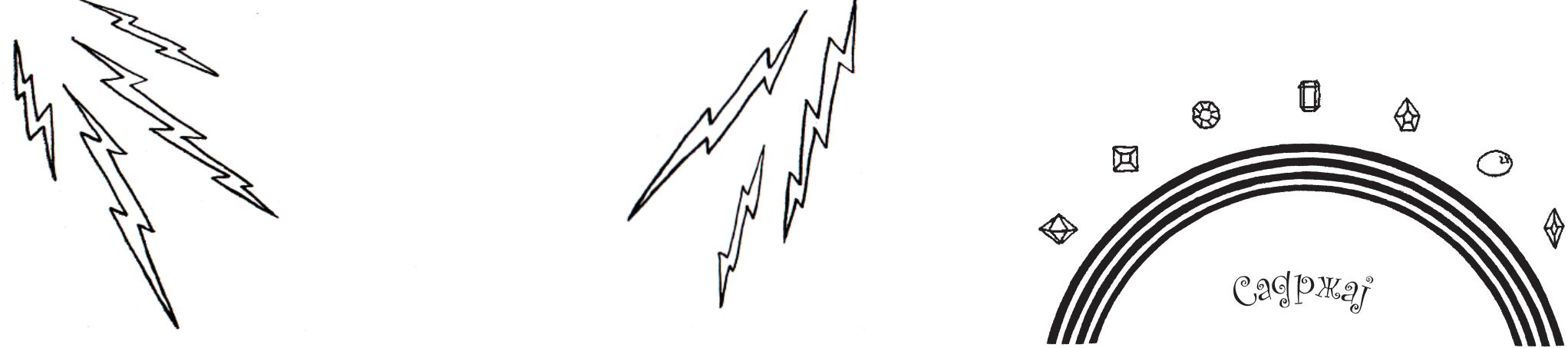
Text Copyright © 2005 by Working Partners Limited
Illustrations Copyright © 2005 by Georgie Ripper

Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

Дејзи Медоуз
Илустровала Јордана Рипер

Јелена Александра Чабрада

На седам драгула вишренога сјаја
Уклошо шоће на џвору сад зидове лесне
Своје злоћне чини ђашућу ђаси сада
Чаролије нине да се скрију, ђесне.

Виље нека лесне на све сирење свешта
Да драгуле нађу и сећи их вратије
Ал' ја већ овдјослах зле вражиће своје
Све вилинске чару ћакоућу да скраће.

Српсне за њусајоловину

9

Сад па видави сад па не видави!

25

Узбунат!

39

Кирсани креће у акуију

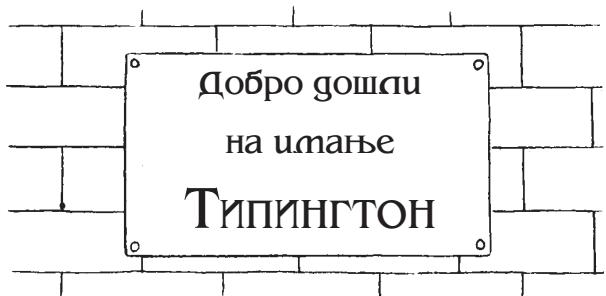
49

Замка!

59

Зашемљају вражићу

67

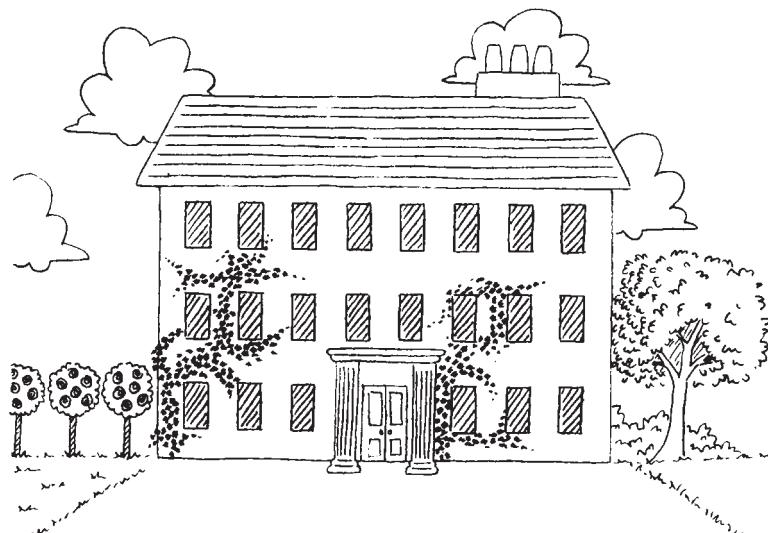
„Кирсти, стигле смо!“, узвикну Рејчел Вокер гледајући кроз прозор аута и показујући на зиду велику таблу с натписом *Добро дошли на имање Типингтон*.

Кирсти Тејт, Рејчелина најбоља другарица, гледала је у облачно небо.

„Надам се да неће пасти киша“, казала је забринуто.

Тада је приметила кућу. „О, погледај, Рејчел, ено куће! Зар није дивна?“

На крају дугачког прилазног пута посутог шљунком стајало је здање Типингтон, велика викторијанска кућа са огромним дрвеним вратима, високим прозорима и пузавицом што покрива

старе црвене цигле. Кућу су окруживали врт пун цвећа и дрвеће, чије је пожутело лишће блистало свим преливима златне и црвене.

„Погледај тамо, Кирсти“, рече Рејчел својој другарици док је господин Вокер скретао на паркинг.
„Игралиште!“

Кирсти погледа у правцу куда је Рејчел упирала прстом, и на бруду иза куће угледа прелепо игралиште.

Видела је љуљашке од гума на конопцима, сребрнасти тобоган, а у средини нешто што је личило на велику кућицу изграђену на огромном храсту.

